

TAMÁS ETELKA

jóslat

A vízpart gyorsan változik,
a madarak alól cölöpök nőnek ki a vízből,
mint éhes növények.
Hozzászoktak a zajokhoz,
ha rászorulnak, utánozni tudják őket.
Beljebb csökken a vízállás.

Másra számítottunk.

üzenet

Csak a fejüket látjuk,
amikor elmennek a fák alatt.
Azokat küldik ide, akik nem tartanak a merüléstől,
a csónakokra nem mindig számíthatnak.
A rádióban beolvassák a híreket,
ha egymásra nézünk, élesednek a vonásaink.
Lépcsőt vájunk a falba, így gyakorolunk,
azt mondják, feleslegesen.
Figyelmeztetnek, hogy döntéseink
ne legyenek elhamarkodottak,
és felajánlják a segítségüket.
Ahonnan jönnek, ott a biccentés is elég.

ma

éjszaka eszünk, a magokat a földre köpjük.
elengdjük a kutyákat,
ti panaszkodtok, hogy veszélyt éreztek.

a kertekben elszaporodnak a csigák,
azt mondjuk, nem mi voltunk.
testes madarak hozták ide,
amikor becsuktuk a szemünk.

elutazunk városokba,
távoli rokonoktól képeslapot kérünk vizes helyekről.
a hidakat mutogatjuk egymásnak, aztán nekik.

ha nincsenek itt, hassal a holdnak fekszünk.
ilyenkor nem éhezünk, nem fázunk.

kettő

A csónakok közepén, a párnázott
székeken nem ül senki.
Így akarják elterelni a figyelmünket az üvegről,
amivel körbeveszik magukat.
Hidegebb a víz a tengernél,
az édes a sósnál.
Passau, Regensburg, Kelheim,
ott mind jártak.
Mi a térképen keressük a sziklautat,
darabjait másfél éven át takarították.
A folyam felső szakaszán így is egyenlőtlen a vízállás.

Amikor másokat is magukkal hoznak,
vendégeikként emlegetik őket.
Lefényképezik az öregeket,
hiába nem akarnak kijönni a házaikból.
Két fénykép készül:
az egyikén rajta vannak,
a másikon csukva az ajtó.

